

ការគ្រប់គ្រងផ្តោតលើលទ្ធផលនៃការអភិវឌ្ឍ

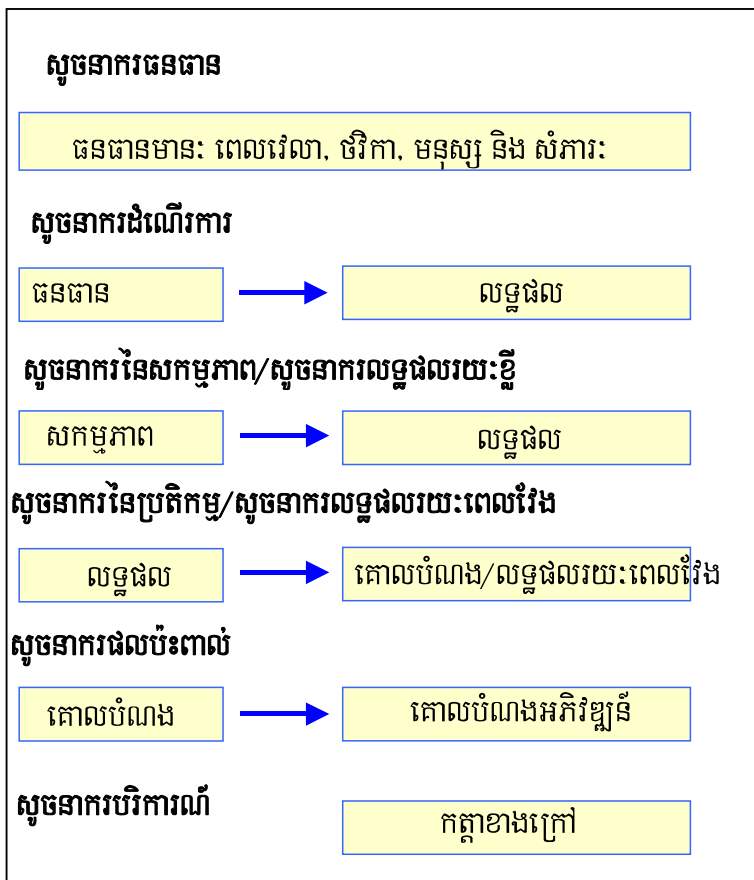
Managing for Development Results

ការបណ្តុះបណ្តាលដឹកនាំដោយ MDF/VBANK ក្នុងនាម CRDB/CDC and TWGs

១៧ - ២០ វិច្ឆិកា ២០០៩

សូចនាករ

១- សូចនាករផ្សេងៗនិង ចំណុចសំខាន់នៃការតាមដាន

រូបទី ១: សូចនាករផ្សេងៗ និង ចំណុចសំខាន់នៃការតាមដាន

២- ប្រភេទនៃសូចនាករ

យើងបែងចែកសូចនាករជាពីរប្រភេទ:

- ១- សូចនាករផ្ទាល់: សំដៅដោយផ្ទាល់ចំពោះប្រធានបទដែលត្រូវបានគេបង្កើតឡើង
- ២-សូចនាករប្រយោល: សំដៅដល់វិធីមិនផ្ទាល់មួយចំពោះប្រធានបទ

សូចនាករផ្ទាល់ (Direct indicators)

សូចនាករទាំងនេះចង្អុលបង្ហាញដោយផ្ទាល់ ទៅលើប្រធានបទដែលគេចាប់អារម្មណ៍ ។ ករណីនេះ ជាញឹកញាប់វាឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីប្រធានបទដែលជាបច្ចេកទេសនិងការប្រតិបត្តិ ។ អ្វីដែលអ្នកគ្រប់គ្រង ចង់ដឹង(ជាទូទៅ) គេអាចវាស់វែងដោយផ្ទាល់បាន ។ ឧទាហរណ៍ស្តីមួយអំពីសូចនាករផ្ទាល់ដែលគេមិន អាចវាស់វែងដោយងាយស្រួលបាននោះគឺ ផលធៀបនៃប្រាក់ចំណូលរបស់ប្រជាជនស្ថិតនៅក្រោម មួយដុល្លារ ក្នុងមួយថ្ងៃ (សូមមើលគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហវត្ស១ ដែលបានបង្ហាញនៅខាងដើម)

សូចនាករប្រយោល(Indirect indicators)

សូចនាករប្រយោល (សូចនាករធៀប) សំដៅដល់វិធីដោយមិនផ្ទាល់មួយចំពោះប្រធានបទប៉ុណ្ណោះ ។ មានហេតុផលមួយចំនួនក្នុងការបង្កើតសូចនាករប្រយោលដូចជា :

- > ចំណាប់អារម្មណ៍ទៅលើប្រធានបទមិនអាចត្រូវបានវាស់វែងដោយផ្ទាល់បាន ជាពិសេសចំពោះករណីដែល ប្រធានបទមានលក្ខណៈជាគុណភាព ដូចជា ការផ្លាស់ប្តូរអាកប្បកិរិយា, លក្ខខ័ណ្ឌនៃការរស់នៅ, អភិបាលកិច្ចល្អ ។ល។
- > ប្រធានបទនៃការវិភាគអាចវាស់វែងដោយផ្ទាល់បាន ប៉ុន្តែវាមានលក្ខណៈរលីបពេកដែល មិនអាចធ្វើបាន ឧទាហរណ៍: កិត្តិយសនៃប្រាក់ចំណូល, ឬនៅក្នុងបរិការណ៍នៃអន្តរាគមន៍ ហ៊ុរិអេដស៍” សុវត្ថិភាពផ្លូវភេទ”
- > ការប្រើប្រាស់សូចនាករប្រយោលអាចមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ជាងការប្រើប្រាស់សូចនាករផ្ទាល់ ។ ដូចនេះសូចនាករប្រយោលគឺតែងតែជាឧបករណ៍ធម្មតាសំរាប់ការងារគ្រប់គ្រង ។ ជាទូទៅអ្នកគ្រប់គ្រង មិនគ្រាន់តែស្វែងរកទិន្នន័យដែលអាចជឿទុកចិត្តបានតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រប៉ុណ្ណោះ ទេ ប៉ុន្តែគេក៏ស្វែងរកទាំងព័ត៌មានសំរាប់ការងារគ្រប់គ្រងផងដែរ ។

សូចនាករប្រយោលអាចជំនួសឱ្យតុល្យភាពរវាងកំរិតនៃការជឿទុកចិត្តបានលើព័ត៌មាននិងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីទទួលបានទិន្នន័យ ។

៣- ការបង្កើតសូចនាករ

នៅក្នុងផ្នែកនេះផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការណែនាំមួយចំនួនស្តីអំពីរបៀបបង្កើតសូចនាករ ។ សំរាប់ហេតុផលនៃការអនុវត្ត ជាក់ស្តែង ការណែនាំនេះនឹងរួមបញ្ចូលទាំងជំហានដែលចាំបាច់សំរាប់បង្កើត សូចនាករដែលមានលក្ខណៈ ស្មាត (SMART) ។

ជាដំបូង សូមជៀសវាងការបង្កើតអ្វីមួយដែលមានស្រាប់ហើយ ។ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងធំៗក្នុងការបង្កើតសូចនាករត្រូវបានគេអនុវត្តនៅក្នុងបរិការណ៍នៃគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ សហសវត្ស ជាទូទៅ និងដោយឡែក នៅក្នុងផ្នែកខុសគ្នានៃការចាប់អារម្មណ៍ខុសៗគ្នាជាច្រើន ដូចជា ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ, ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច, អភិបាលកិច្ច, និង វិស័យផ្សេងៗទៀតដូចជា សុខភាព និង ការអប់រំ ។ វេបសាយពិភពលោកបង្ហាញផ្លូវចូលទៅកាន់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងទាំងនោះ ដូច្នេះវា ប្រហែលជាជំនួយដ៏ល្អប្រសើរ នៅក្នុងការតំរូវទិស លើកដំបូងសំរាប់អ្នក ។

ក្រលេកមើលទិដ្ឋភាពនៃអភិបាលកិច្ចសូចនាករអំពីការបំពេញការងារមួយចំនួនធំត្រូវបានបង្កើតឡើង:

- គុណភាពនៃការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ និង ថវិកា
- សទស្សន៍នៃការយល់ដឹងចំពោះអំពើពុករលួយ
- គុណភាពនៃសេវាកម្មរបស់រដ្ឋាភិបាល
- ។ល ។

See also:
www.worldbank.org/publicsector/indicators

ទីពីរ ការប៉ុនប៉ងទាំងឡាយណាដែលព្យាយាមបង្កើតសូចនាករដែលពេញលេញមួយភ្លាមៗតែម្តង កំរនឹងទទួលបានសូចនាករដែលមានគុណភាពល្អ ។ ដូច្នេះ ដោយផ្អែកទៅតាម លក្ខណៈនៃសូចនាករដែលមានលក្ខណៈស្មាត (SMART) វិធីសាស្ត្រជាជំហានៗមួយចំនួនត្រូវបានអនុវត្តន៍ ។ ជាការអនុវត្តល្អ ត្រូវដំណើរការជាជំហានៗ និង គិតគូរអំពីការបង្កើតសូចនាករដែលមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់ និងត្រឹមត្រូវនៅដំណាក់កាលបន្ទាប់ទៀត ។

ដោយសារតែសូចនាករប្រើសំរាប់ធ្វើការផែនការ, ការតាមដាន និង ការវាយតម្លៃ បំរើឱ្យគោលបំណងខុសគ្នាបន្តិចបន្តួច ការយល់ដឹងយ៉ាងច្បាស់លាស់អំពីស្ថានភាពរបស់គំរោងប្រកម្មវិធីនៅក្នុងវដ្តជីវិតរបស់វា

មានសារៈសំខាន់ មុននឹងចាប់ផ្តើមបង្កើតសូចនាករ ក្នុងពេលបង្កើតសូចនាករ ជំហានមួយចំនួនខាងក្រោម ប្រហែលជាអាចប្រើប្រាស់បាន :

១- អ៊ី

បំផុសគំនិតដើម្បីរកអថេរមួយចំនួនដែលអាចផ្តល់មធ្យោបាយដើម្បីវាស់វែងការផ្លាស់ប្តូរក្នុងគោលបំណង ឬ បាតុភូត ។ អំឡុងពេលបំផុសគំនិត ស្តង់ដារគុណភាពនៃបាតុភូត ត្រូវគិតគូរពិចារណា (**អ៊ីខ្លះ និង ល្អប៉ុណ្ណា**)

២- ប៉ុន្មាន

កំណត់អំពីទំហំ ឬ កំរិតនៃការផ្លាស់ប្តូរដែលយើងចង់ធ្វើឱ្យសំរេច

៣- នរណា

បញ្ជាក់ថានរណាដែលជាក្រុម គោលដៅ ។ ជាញឹកញាប់ ព័ត៌មាន ជាក់លាក់អំពីនរណាដែលជាក្រុម គោលដៅមានភាពសំខាន់ចាំបាច់ ណាស់។ ឧទាហរណ៍ ករណី នៅពេលដែលគេត្រូវការភាពជាក់លាក់នៃយេនឌ័រ។

គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្ស ទី៣: ការលើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ និង ពង្រឹង អំណាចដល់ស្ត្រី

គោលដៅ៤: កាត់បន្ថយគំរាមកំហែងយេនឌ័រក្នុងការអប់រំក្នុង បរិមតិក្សា និង អនុវិទ្យាល័យ នៅឆ្នាំ ២០០៥ និង នៅគ្រប់កំរិតអប់រំទាំងអស់ មិនឱ្យលើសពីឆ្នាំ ២០១៥ ។

សូចនាករមួយក្នុងចំណោមសូចនាករទាំង ៤សំរាប់គោលបំណង និង គោលដៅនេះ:

សូចនាករ ទី១០ នៃផលធៀបរវាងស្ត្រី និង បុរសដែលចេះអក្សរដែល មានអាយុពី ១៥ - ២៤ ឆ្នាំ

សូមមើល: www.un.org/millenniumgoals

៤- ឯណា

ជំហាននេះបញ្ចូលព័ត៌មានជាក់លាក់អំពីតំបន់គោលដៅ ប្រសិនបើវាមិនបានបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់នៅជំហានទី ៣ ។

៥- ពេលណា

ជំហាននេះបញ្ចូលអំពីការកំណត់ពេលវេលា ។ ការបំផុសគំនិតដើម្បីរកអថេរ (ជំហានទី ១)

អាចដឹកនាំទៅរកជំរើសផ្សេងៗពីគ្នាមួយចំនួន ។ ជាពិសេសចំពោះ

អថេរមិនផ្តល់ត្រូវពិនិត្យឱ្យបានច្បាស់លាស់អំពី សុពលភាព, ភាពជាក់លាក់, ភាពរលីប និង

ប្រសិទ្ធភាពនៃតម្លៃ ហើយត្រូវសំរេចថា តើមួយណានឹងផ្តល់ព័ត៌មាន បានល្អបំផុតសំរាប់អ្នកគ្រប់គ្រង

ដែលមានការពាក់ព័ន្ធ ។ ប្រាកដណាស់ ប្រសិទ្ធភាពនៃតម្លៃ ក៏ ចាំបាច់តម្រូវឱ្យគេពិចារណាដល់សូចនាករផ្ទាល់ ផងដែរ និង វាប្រហែលអាចជាហេតុផលមួយសំរាប់ជ្រើសរើសសូចនាករប្រយោល ។

៤- សូចនាករជាឧបករណ៍នៃការងារគ្រប់គ្រង

សូចនាករត្រូវបានគេកំណត់ឡើងដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មានដែលមិនគ្រប់គ្រាន់ អំពីកិច្ចអន្តរាគមន៍ និង ជោគជ័យ ប៉ុន្តែ វាក៏មិនដែលបញ្ចប់ត្រឹមនេះដែរ ។ មូលហេតុនានា សំរាប់ការកំណត់សូចនាករនៅក្នុងជំហានផ្សេងៗគ្នានៃវដ្ត របស់គំរោងត្រូវបានបកស្រាយពន្យល់ពីខាងលើរួចហើយ ។ ទោះបីជាយ៉ាងណា ការងារស្តីអំពី សូចនាករមិន បញ្ចប់នៅទីនេះទេ ។ សូចនាករដែលល្អត្រូវតែជួយដល់ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន ។ ដើម្បីទទួល បាននូវការគ្រប់គ្រង ព័ត៌មាននេះប្រព័ន្ធនៃការប្រមូលទិន្នន័យមួយ ដំណើរការវិភាគទិន្នន័យ និង ការធ្វើរបាយការណ៍ ត្រូវតែបង្កើតឡើង ។ ប្រធានបទទាំងនេះត្រូវបានបកស្រាយបន្ថែមទៀត នៅក្នុងឯកសារផ្សេងៗ ស្តីអំពីការតាមដាននិងវាយតម្លៃ ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយយើងអាចនិយាយបានថា សូចនាករដើរតួយ៉ាង សំខាន់ក្នុងការធ្វើឱ្យប្រព័ន្ធនៃការ គ្រប់គ្រងព័ត៌មានមានប្រតិបត្តិការល្អ ។